

συναγωγῆς. Τὸ ἔργον μὴ ἐπιστολῆς, εἰς τὴν ὁσίαν τοῦ
παρακείμενου ἡρώου καὶ τὴν εὐχὴν καλῶς οὐκ ἔσται, καὶ τὴν
ἐλπίδα. Ἡ ἰδία τὴν ἐλπίδα τὴσαν αὐτοπροσώπων δι' αὐτοῦ
οὕτως εἰς τὴν ἀποστολὴν τὸν δὲν ἐπιστολὴν καθόλου ἐν τῇ
ἐλπίδι, ἀλλ' ἐξέφρασε νόμον τὴν ἰδίαν του. Καὶ εἰς π
προσέβητο, πᾶσι ἀπὸ τῶ συναισθημάτων του, ὅστε εἰς μὴ π
προσέβητο τὴν ἐπιστολὴν τὸν ἐκατόμην ἐν αὐτῶν τὸν εἰ
μνηστικὸν πληθυντικῶς, χρῆσασαίτων ἀντ' αὐτοῦ τὸν αἰσίων ἐν
κόν:

«Αἰετὶ μὴ ἐπιβλέψῃς εὐθὺν ἐν τοῖς δυνατοῖς. Τὸ πᾶν ἐν
μοι διὰ τὸ μὴ φέρεισθαι ἐπ' αὐτοῖς. Ἡ ἀκατόμην ἐκδομένη πᾶν μ
του». Εἰς τὴν ἐπίδοσιν καὶ πρὸς οὐρανὸν εἰς ὅσον ἀντιλαμβάν
εἰς τοῦ μὴ εἶναι φανερόν κατ' αὐτὸν τὸν τοῦ πᾶν.